Lietas arhīva Nr. C-1148-22/1
ECLI:LV:RPPT:2022:0117.C68428921.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022. gada 17. janvārī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Žanna Gaigale-Prudņikova
rakstveida procesā izskatīja civillietu OU "/nosaukums A/" pilnvarotās pārstāves sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/nosaukums B/" vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. C/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2021. gada 21. jūlijā Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemts prasītājas OU "/nosaukums A/" pilnvarotās pārstāves sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/nosaukums B/" vienkāršotās procedūras prasības pieteikums pret /pers. C/ par naudas piedziņu.

Prasītājas pārstāve, pamatojoties uz Civillikuma 1402., 1425., 1587., 1756., 1757., 1759., 1763., 1793., 1797., 1798., 1801., 1805., 1934. un 1943. pantu, lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai galveno parādu 447,00 *euro* apmērā, nolīgtos un likumiskos procentus 95,87 *euro* apmērā, līgumsodu 43,00 *euro* apmērā, kopā 585,87 *euro;* piedzīt no atbildētāja visus tiesas izdevumus, tajā skaitā valsts nodevu 87,88 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 *euro;* noteikt tiesības prasītājai par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no galvenā parāda.

Motīvu daļa

Tiesa, iepazinusies ar vienkāršotās procedūras prasībā izklāstītajiem apstākļiem, pārbaudījusi un novērtējusi iesniegtos pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 194. panta pirmās daļas 3. punkts noteic, ka saīsināto spriedumu tiesa sastāda vienkāršotās procedūras lietās.

Civillikuma 1793. pants noteic, ka prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek: 1) pēc likuma, bez agrākā kreditora gribas izteikuma; 2) pēc tiesas sprieduma; 3) pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Civillikuma 1801. pants noteic, ka cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

Civillikuma 1805. pants noteic, ka cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savkārt citam un izlietot to pret parādnieku.

Civillikuma 1402. pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1537. pants noteic, ja līgumu slēdz starp klātneesošiem, tad tas uzskatāms par noslēgtu no tā brīža, kad priekšlikuma piedāvātāju ir sasniegusi priekšlikuma saņēmēja beznosacījuma piekrišana.

Civillikuma 1587. pants noteic, tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Atbilstoši Civillikuma 1590. pantam katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

Civillikuma 1425. pants noteic, ka katra saistība jāizpilda pilnā apmērā, un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu, pat arī tad, ja tās priekšmets ir dalāms.

Civillikuma 1943. pants noteic, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Civillikuma 1652. panta pirmās daļas 3. punkts noteic, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Civillikuma 1838. panta pirmā daļa noteic, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93. panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 96. panta piektajai daļai pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6. panta trešā daļa noteic, ka parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumus, kuri nav atlīdzināmi, nosaka Ministru kabinets.

Ministru kabineta 2013. gada 29. janvāra noteikumu Nr.61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2. punkts noteic, ka parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam ir tiesības no parādnieka pieprasīt, lai tas atlīdzinātu pamatotus parāda atgūšanas izdevumus, kas atbilst šādam pieļaujamam apmēram: par rakstiska paziņojuma sagatavošanu un nosūtīšanu parādniekam, kurā sniegta informācija par parāda esību un aicinājums labprātīgi izpildīt kavētās maksājuma saistības, un par nepieciešamajām darbībām parādnieka faktiskās kontaktinformācijas noskaidrošanai, ja parādnieks nav sasniedzams, – kopā ne vairāk kā septiņus *euro*; par citām parāda atgūšanai papildus veiktajām darbībām – kopā ne vairāk kā 10 *euro* parāda atgūšanas procesā, līdz parādnieks izpildījis maksājuma saistības pret parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēju vai kreditoru.

Saskaņā ar Civillikuma 1756. pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Civillikuma 1753. pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1946. panta pirmā daļa noteic, ka procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1759. panta 1. punktu procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Savukārt atbilstoši Civillikuma 1765.

panta pirmajai daļai procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir seši procenti no simta gadā.

Civillikuma 1716. pants noteic, ka līgumsods ir pamatums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā). Līgumsods par saistību neizpildi vispār ir konkrēti noteikta naudas summa vai cita mantiska vērtība, kuru nedrīkst noteikt vairākkārtīgu (atkārtotu) vai pieaugošu maksājumu vai devumu veidā. Līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Civillikuma 1763. pants noteic, ka procentu pieaugums apstājas: 1) kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu, 2) kad par parādnieka mantu atklāj konkursu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. panta pirmo daļu taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Civilprocesa likuma 41. panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus [..].

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 190., 194., 250.[25], 250. [27] pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu OU "/nosaukums A/", Igaunijas reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pamatparādu 430,00 *euro*, parāda atgūšanas izdevumus 17,00 *euro,* līgumiskos procentus par aizdevuma izmantošanu 32,25 *euro* par periodu no 2018. gada 26. decembra līdz 2019. gada 25. janvārim, likumiskos nokavējuma procentus 63,62 *euro* par periodu no 2019. gada 25. janvāra līdz 2021. gada 14. jūlijam, līgumsodu 43,00 *euro* par periodu no 2019. gada 5. janvāra līdz 2019. gada 25. janvārim, tiesas izdevumus – valsts nodevu 87,88 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 *euro*, kopā 679,22 *euro* (seši simti septiņdesmit deviņi *euro* un 22 centi), nosakot, ka piedzītie naudas līdzekļi samaksājami sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/nosaukums B/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, norēķinu kontā: LV61HABA0551008868793, "Swedbank" AS.

Atzīt OU "/nosaukums A/" tiesības par laiku pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. C/ likumiskos 6% gadā no visas ar spriedumu piedzītās summas (679,22 *euro*), bet nepārsniedzot tās apmēru.

Noteikt /pers. C/ termiņu labprātīgai sprieduma izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams. Lietas dalībnieki sprieduma sastādīšanas lūgumu ir tiesīgi iesniegt tiesai 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma sastādīšanas dienas. Sprieduma noraksts būs pieejams tiešsaistes sistēmā – 2022. gada 15. februārī, ja puse būs iesniegusi sprieduma sastādīšanas lūgumu.

Saīsinātais spriedums stājas likumīgā spēkā pēc tam, kad izbeidzies termiņš sprieduma sastādīšanas lūguma iesniegšanai un neviena no pusēm nav iesniegusi sprieduma sastādīšanas lūgumu. Saīsinātais spriedums ir sastādīts un pieejams tiešsaistes sistēmā – 2022. gada 17.janvārī.

Tiesnese Ž.Gaigale- Prudņikova